

Nauczyciel wychowania fizycznego w kształtowaniu sprawności psychoruchowej uczniów

Nauczyciel wychowania fizycznego to osoba, której zadaniem jest kształtowanie sprawności fizycznej, psychomotorycznej oraz rozwijanie strefy poznawczej i emocjonalno – motywacyjnej uczniów poprzez aktywność ruchową. Podmiotem pracy nauczyciela jest młody człowiek, który ulega bardzo wielu przemianom biologicznym i osobowościowym. Dlatego też, nauczyciel w swojej pracy musi dobrze dopasować treści, metody pracy do indywidualnych cech osobowości uczniów. Poprzez swoje działania, zachowania, sposób komunikacji będzie w istotny sposób wpływał na psychikę uczniów, ich późniejsze zainteresowania, zdolności, nawyki ruchowe.

Praca nauczyciela wychowania fizycznego powinna być oparta na partnerstwie i współdziałaniu. Uczniowie powinni odczuwać bezpieczeństwo, chęć współpracy. Dobrze przygotowane i właściwie przeprowadzone przez nauczyciela wychowania fizycznego gry, zabawy, trening czy zawody, stwarzają wiele możliwości do rozwijania różnych cech osobowości. Takie zajęcia są doskonałą okazją do pogłębiania zainteresowań nie tylko związanych ze sportem, ale także z biologią, historią, turystyką. Są one także możliwością do kształtowania pozytywnych cech charakteru takich jak:

pracowitość, sumienność, koleżeńskość, poczucie silnej woli, odpowiedzialność. Osobowość młodzieży kształtuje się w działaniu i ulega doskonaleniu dzięki niemu, dlatego też, należy podporządkować tej zasadzie również działalność ruchową. Każda lekcja wychowania fizycznego jak i trening sportowy dzięki specyfice metod i form nauczania mogą służyć kształtowaniu procesu samooceny i samoanalizy stanowiących podstawę samowychowania i samodoskonalenia tych istotnych elementów w rozwoju osobowości młodego człowieka. Sukcesy i satysfakcja z działalności ruchowej są motywacją do systematycznego podejmowania nowych wysiłków nad doskonaleniem swych zdolności ruchowych i pogłębiania zainteresowań. Należy jednak pamiętać, że zdolności ruchowe uczniów u jednych mogą wywołać poczucie swoich sił, zapał do wyteźonej pracy, szacunek dla wysiłku kolegi, u innych zaś wyzwalać będą zarozumiałość, niechęć do pracy, nadmierne przecenianie swoich możliwości, lekceważący stosunek do kolegów mniej zdolnych fizycznie. Od nas nauczycieli wychowania fizycznego zależeć będzie, które z tych cech staną się dominującymi u wychowanków.

Powinniśmy pamiętać aby w procesie wychowania i nauczania indywidualnie podchodzić do każdego ucznia. Zadanie to wymaga od nauczycieli wiedzy nie tylko o cechach osobowości, ale także o ich zdolnościach. Wiedza w tym

zakresie pozwala nauczycielowi, zgodnie z potrzebą, stosować odpowiednie metody i formy w stosunku do każdego ucznia.

Bardzo ważnym elementem we współpracy nauczyciel – uczeń jest sposób komunikowania się. Uczeń oczekuje od nauczycieli wsparcia i pomocy, a nie tylko instrukcji, kontroli i oceny. W czasie oceniania uczeń liczy, oczekuje i cieszy się gdy nauczyciel ocenia jego wysiłek, wkład pracy, postawę, zaangażowanie i poświęcenie. Prawidłowa ocena z pewnością będzie motywować młodzież do dalszej pracy.

Nauczyciel otwarty na drugiego człowieka, sprawny fizycznie, wysportowany, znający indywidualność każdego ucznia, ich prawo do błędu, potrafiący wybaczać, wyrozumiały, serdeczny, zafascynowany światem - oto ideał, którego działania wpłyną na prawidłowy rozwój psychoruchowy swoich wychowanków.

Opracował: **Tomasz Ruta**
Nauczyciel wychowania fizycznego
w Gimnazjum Miejskim Nr 2
im. Jana Pawła II
w Mińsku Mazowieckim